

den sædvanlige Maade, hvorpaa de udføres, ligge hinanden ganske nær, ere blevne adskilte i forskjellige Paragrapher. Udkastet er derfor slaaet ind paa en noget anden Veie. Det har bevarret den 3die af de nævnte Classer, den bebrageriske Disposition over fremmed Gods, (§ 249), men forbeelt de øvrige Tilfælde af Bebrageri i 2de Grupper, imellem hvilke Særskjendet er det om Bebrageriet til sin Fuldbgyrdelse kræver Opnaaelse af den bebrageriske Hensigt, at Bebrageriet lykkes (§ 247), eller om dette ikke er nødvendigt, saa at Bebrageriet allerede fuldgyrdes derved, at den frivagtige Hensigt aabenbarer sig i visse bestemte Handlinger (§ 248). Ligesom nu en saadan Adskillelse er grundet i Sagens Natur og de forskjellige Bebrageriers Væsen og er af indgribende Betydning for Lovens praktiske Anvendelse, saaledes stjøner Udvalget ikke rettere, end at det i det Hele er lykkedes Udkastet ved Hjælp af samme at ordne de mange forskjellige Bebrageritilfælde paa en hensigtsmæssig Maade. Udvalget troer dog at maatte indstille, at der i Forbindelse med de i § 248 omtalte Bebragerier endvidere bliver at nævne Profornaaafhændelser og Profornaa pantsættelser. Disse Forhold behandles i Forordningen af 1840 under frivagtig Fallit, men de kunne ligesaavel møde udenfor Fallittilfælde, og da det er Tanken med den særlige Ansørelse i §§ 247 og 248 at henlede Opmærksomheden paa de i det praktiske Liv hyppigt forekommende Former for Bebrageri, bør de vistnok finde deres Plads i Rækken. (Ændring Nr. 120). Hvad Redactionen angaar bemærkes, at Ordene i § 249, den, som i bebragerisk Hensigt afhænder eller pantsætter Gods, der ikke tilhører ham, neppe nøjsagtigen udtrykke Paragraphens Tanke, idet de særden Dispositionen ved betripet Gods tillige omfatte Handlinger, der i og for sig ikke indeholde noget Bebrageri, f. Ex. Tyvens Disposition over det stjaalne Gods, Salg af fundne Sager m. v. Udvalget foreslaaer derfor en anden Affattelse af Paragraphen. (Ændring Nr. 121). Straffen for Bebrageri er i Forordningen af 1ste April 1840 i Almindelighed sat lige

med Tyvsstraf, og saaledes for 1ste Gang begaaet Bebrageri fra 2 Gange 5 Dages Fængsel paa Bånd og Brød og 4 Aars Strafarbejde, hvorhos Bestemmelserne om gjentaget Tyveri ligeledes komme til Anvendelse ved denne Forbrydelse (§ 79). Det er derfor en væsentlig Formildelse, naar Udkastet lader den almindelige Straf for Bebrageri være Fængsel paa Bånd og Brød, ikke under 5 Dage, eller Forbedringshunsarbejde indtil 2 Aar, og ved Siden heraf alene bestemmer, at Straffen under særdeles stærpende Omstændigheder, ligesom og naar Forbrydelsen oftere gjentages, kan stige til 6 Aars Strafarbejde (§ 247). Gjentagelsen kan saaledes virke som en stærpende Omstændighed ved Bebrageriet, der hjemler Anvendelse af den forhøjede Straf, men denne er ikke indskrænket til at gjælde for Gjentagelsestilfælde alene; selv det 1ste Gang begaaede Bebrageri kan i Lovudkastets Dine være saa betydeligt, at der kan være Anledning til at belægge det med strengere Straf end 2 Aars Forbedringshunsarbejde, og Gjentagelsen spiller overhovedet en saa ringe Rolle, at det efter Ordene (oftere gjentages) endog synes, som om Lovudkastet ikke vil tillade en Overstridelse af de 2 Aar, af Hensyn til den første Gjentagelse, men kræver, at den Paagjældende tidligere idetmindste 2 Gange maa være straffet for Bebrageri. Hvor enigt nu i Almindelighed Udvalget er i Lovudkastets Anskuelse om Forbrydelsens Gjentagelse og den Indflydelse, der bør tillægges samme ved Straffens fastsættelse, formener det dog, at der ikke i Bebragerimaterien er tilstrækkelig Grund til at indskrænke Anvendelsen af Paragraphens Straffeforhvielse til det Tilfælde, at Gjentagelse "oftere" skal have fundet Sted og foreslaaer derfor, at dette Ord udgaaer. (Ændring Nr. 119).

Som allerede ovenfor berørt, bestemmer Lovudkastets § 252, at den almindelige Bebrageristraf skal komme til Anvendelse i alle Tilfælde, hvor Noget har øvet Bebrageri, der ganske maa sættes ved Siden af de i §§ 247—251 omtalte, hvorimod Bebragerier, der vel ere beslagte med disse, men dog ikke fuldkommen kunne sættes ved Siden af samme, straffes med Fængsel eller Bøder. Vedde Be-